

**Posudek vedoucího diplomové práce Jany Vlasákové
„Metody molekulární biologie ve forenzní genetice jako téma odborné přednášky na SŠ
gymnaziálního typu“**

Téma aplikace genetiky do kriminalistické práce je velmi aktuální, přesto avšak naše společnost nemá příliš konkrétní představu, jaké jsou skutečné možnosti forenzní genetiky, a to ani v obecné rovině. To platí samozřejmě i o studentech středních škol. Přitom i všeobecné znalosti této problematiky by měly přispět k prevenci kriminality.

Diplomová práce Jany Vlasákové je v zásadě rozdělena do tří částí. První, která je nazvána Metody molekulární biologie ve forenzní genetice se zabývá popisem DNA, dále některými metodami práce s DNA, které mají či mohou mít význam v kriminalistice. Druhá kapitola pojednává o didaktických postupech a metodách a konečně třetí část je věnována ověřovacímu výzkumu, jehož tématem jsou komparace očekávání středoškolských studentů před přednáškou na téma „Metody molekulární biologie ve forenzní genetice“ a poté hodnocení této přednášky.

Ačkoliv předložená práce má 77 stran, je třeba konstatovat, že vlastních cílů práce nebylo zcela dosaženo. První část má sice pojednávat o metodách molekulární genetiky využitelných v kriminalistické praxi, ale ve skutečnosti se zabývá převážně notoricky známými poznatky o DNA, jejích vlastnostech, izolaci a separaci. Je zcela zbytečné (a v tom se zcela liší od názoru autorky, která to naopak považuje za nutné), aby si čtenář diplomové práce nejprve zopakoval některé základní informace o DNA. Naopak postrádám objasnění skutečné aplikace molekulární genetiky a biologie do forenzní práce.

Podobně v druhé části se o didaktických metodách výuky molekulární biologie (třeba i navrhovaných autorkou, pokud v gymnaziálním kurikulu chybí) téměř nic nedovídáme, zato jsou na mnoha stránkách učebnicově vyloženy obecné vyučovací metody a je to tedy jakési repetitorium z obecné didaktiky.

Nejhodnotnější částí práce je vlastní šetření autorky, v němž se pokusila zjistit apriorní postoje gymnaziálních studentů k přednášce o metodách molekulární biologie ve forenzní genetice a poté je porovnat s hodnocením přednášky studenty po jejím vyslechnutí. Je jen škoda, že sama přednáška není součástí diplomové práce, aby bylo možné učinit si představu, co vlastně studenti hodnotili. Je přiložena jen CD prezentace, z níž si však nelze učinit dostatečnou představu o přednášce jako celku.

Z formálního hlediska postrádám anglický název diplomové práce a abstrakt v tomto jazyce, naopak si myslím, že text příloh č. 3 a 4 by měl být v češtině a nikoliv v angličtině.

Přes řadu nedostatků diplomová práce obsahuje náležitosti (včetně vlastního šetření), na jejichž základě je možné konstatovat, že naplňuje požadavky kladené na diplomový úkol. Proto ji doporučuji k obhajobě.

V Praze 12. ledna 2008

RNDr. Vladimír Přivratský, CSc.